

skulde have Andet tilfølgende, end at der ikke fremkommer et Lovforslag om Afhændelse af de offentlige Stiftelsers Gods og af det Gods, der tilhører Embeder — vi have hørt, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vilde være kommen med et saadant Lovforslag, men at han holdt det tilbage af Hensyn til dette Forslag — dersom det vil være Følgen, at vi miste et Lovforslag, imod hvilket jeg dog tvivler, at nogen Regering vilde sætte et Veto, miste det for at føre det foreliggende Forslag igjennem, og opnaae det som Udbytte af vore Forhandlinger her at have den Fornøielse at vortere denne Sag, uden at den iøvrigt faaer nogen praktisk Betydning, saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand har gjort den Sag Skade, som han med hele Overbeviisningens Styrke og Iver saa gjerne vil fremme. Jeg mener, at der er saa meget Andet i denne Sag at gjøre, og at vi ved at frembringe dette store indgribende Lovforslag tvinge det tilbage, som kan gøres, og hvorved vi kunde haabe at opnaae et praktisk Udbytte for Sagen. Jeg vilde sige til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Lillisch), dersom han var imod Selveiendoms Fremme, — det er han jo ikke — men dersom han var det, saa vilde jeg sige til ham, „stem for Lovforslaget“; thi jeg troer, at alle de mindre, men praktiske Skridt, hvorved vi kunne fremme Fæstes Overgang til Selveiendom, blive hindrede og trængte tilbage, naar man, uanseet hvad de andre Dele af den lovgivende Magt fastholde, og uagtet de gjentagne Udtalelser i saa Henseende vedbliver at storme løs paa den velbefæstede Hovedindgang til det Slot, hvor den fangne Prindsesse sidder. — Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) bemærkede, at jeg længere tilbage i Tiden havde billiget, at han og hans Venner virkede for andre store politiske Formaal, end netop for Fæstesagen; han yttrede, at jeg havde henvendt mig til ham og hans

Venner i et saadant Spørgsmaal og arbeidet sammen med dem, — saa omtrent udtalte han sig; men jeg tilstaaer, at saaledes stiller det sig ikke ganske for min Opfattelse. For mig staaer det, som om jeg engang i en for Fædrelandet betænkelig og farefuld Tid traadte frem og stillede mig i Spidsen for et Skridt, som blev foretaget, og at de ærede Herrer sluttede sig til dette Skridt, — ikke til mig, men til Skridtet —; Følgen deraf var naturligvis en yderligere Samvirken for at følge Conseqventerne af det foretagne Skridt. Intet skal vore mig kjærere, end om den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) og de, der dele Mening med ham — der er vel ingen Udflugt dertil — ville ogsaa idag slutte sig til mig ved at tage det af dem gjorte Forslag tilbage. Det skal være mig hjært at samvirke med hvem det er, til Høire og til Venstre, Baroner og Bønder, til dette Formaalets Opnaaelse, naar jeg kun kan finde deres Understøttelse. Jeg anseer Formaalet for vigtigt, og jeg tager derfor imod enhver Samarbeiden med den største Paaskjønnelse, navnlig skulde det være mig meget hjært, om jeg i denne Henseende kunde arbejde sammen med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) for at fremme, hvad der dog ligger os begge paa Sinde.

Jeg troer nu saa omtrent yderligere at have udtalt mig om den foreliggende Sag og at have fremsat saa klart, som jeg var istand dertil, min Anskuelse og Stilling. Jeg har andengang begjært Ordet ved denne Sags første Behandling, skjøndt jeg kun sjelden gjør det, men det er, fordi jeg troer, at det kunde være tilstrækkeligt, naar vi ved denne Behandling levere eet Slag paa eet Punkt, og saa iøvrigt lade Sagen gaae sin Gang og ikke spille Thingets Tid og Kræfter ved at fornøye Debatten ved dens 2den og 3die Behandling. Derfor haaber jeg, at man undskylder, at jeg andengang har taget Ordet.